

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Isígytelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja

Egész évre . . . . . 8 korona
Fél évre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatal
illető előfizetés, hirdete-
mény, nyiltér és egyéb felszólá-
lások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdí minden beiktatás
után . . . . . 60 fillér.

Nyit ér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Mészárosok panasza.

Nem csekély jelentőségű megyénk nézve, hogy a közegészségügy egy fontos tényezője, a mészáros-ipar gyakorlása, közönségünk ellátása husnemű táplálékokkal mennyire felel meg azoknak a követelményeknek, melyeket a kultúra tekintetében előrehaladt kor joggal támaszt. Különösen fontos e kérdés a megye központjában, hol az intelligens társadalmi osztályok zöme lakik s a hol mindenféle rend tekintetében jó példára kell találni a kisebb kiterjedésű községeknek.

Sohasem zárkóztunk el az elől sem, hogy a rend és tisztaság terén felismert hiányokat felhívástorgassuk és a reperáció módjaira felhívjuk az illetékes tényezők figyelmét. Kell azonban, hogy a kritika, melyet ily esetekben megalkotunk, lehetőleg teljesen elfogulatlan, tárgyilagos legyen; olyan, a melyhez nem férhet az a gyanu, hogy akár magán, akár osztályérdek iránti túlságos buzgalomból eredt.

Mi is elemlegettük többször, hogy nem tartjuk épen szerencsésen megkomponált elvi rendszernek azt, hogy a szemét, hulladék és mindenemű tisztátalanság tanyája egyetlen helyre összpontosítsák s épen olyan helyre, melynek területén a lakosság táplálkozásának legjelentékenyebb árucikke: a marhabús szállítatik a városba. Az sem épen példányszerű, hogy a vágóhid csatornája a Rima folyó árkába vezet, a melyből nem is egy város, de egy egész vidék lakossága meríti az innivaló vizet; mindez hiba, valamint hiba az is, hogy a járványkórház a külső vásártér kellős közepére lett építve, mert ebből alkalomadtán igen sok kellemetlenség származhatik.

De mikor mindezt megjavítani ohajtjuk s igyekezünk is, lehetetlen figyelmen kívül hagynunk azt, hogy egy város haladásának mérvére nézve mindig befolyással vannak magának a városnak anyagi viszonyai; hogy ész nélküli, nagy költségekkel járó vállalkozásokba vaktában, rohamos gyorsasággal fogni nem épen eszélyes, s különösen nem olyan időszakban mint a mai, melyben a közgazdasági és kulturális feladatok

oly tömegesen zúdulnak a társadalom nyakára, hogy a legtöbb város máris roskadozni kezd a vállaira súlyosodó közterhek alatt.

Ezért a lassu, de biztos és eszélyes haladás érdekében mi mindig bizonyos mérsékelt konzervativizmusnak voltunk a szószólói. Javítani, pótolni mindenütt a hol kell, de mindig annyira, a mennyire maguknak az intézmények jövőjének s a közérdeknek kockáztatása nélkül lehetséges. Ez az elvünk s e mellől nincs okunk ma sem eltérni.

S aztán meg vagyunk győződve, hogy ebben a megyében minden közérdekű kérdésnek meg van a maga hivatott, megfelelő foruma, hol a bajokra orvosságot, a visszaélésre büntetést lehet találni. A társadalom életének mai nyilvánossága mellett nem szükséges, nem is helyes idegen érdekkörök segélyéhez folyamodni.

Annál rosszabbul esett e héten egy fővárosi szaklapban olyan vádakat olvasnunk, melyek először nem is minden tekintetben jogosak, de még a mennyiben némi alappal bírnának is, nem alkalmasak arra, hogy a bajokon segítsenek, s e mellett olyan szinben tüntetik fel a rimaszombati mészárosokat és hentéseket, mintha örömeiket lenné abban, hogy Gömör megye székvárosa apró fogyatékosainak világszerte való szellőztetésével ezt a várost lehetőleg befektítsék s ők maguk — a kik különben egyszerűen csak jó vagy rossz üzletemberek — úgy tűnjenek fel, mint magasabb érdekeknek: a közrendnek, tisztaságnak és egészségügynek hivatott és merész védelmezői.

A „Mészárosok és hentések lapja“-nak legutóbbi számában czudarul elbánik valami marhabúsban utazó fiatal ur Rimaszombat városával. Azt írja ugyanis, hogy az egész Magyarországon nem látott ahoz fogható temérdek visszaállást, a mennyi Rimaszombatban az állategészségügy és köztisztaság tekintetében szembetűnik. — É véleményem rosszakaratu és nem igazságos; igen sajnálnók, ha mészárosaink és henteseink akármi-lyen csekély részben felelősséget vállalnának

értte, pedig hát a közlemény az ő sugalmazásuk eredményeképp látszik megjelenni.

Mi úgy tudjuk, hogy Rimaszombat a legutóbb lefolyt évtized alatt e tekintetben is óriási lépésekkel haladt előre. Van bizonyos még most is javítani, pótolni való, de mi meg vagyunk győződve, hogy a legközelebbi évek alatt a most tapasztalható bajok gyökeresen fognak orvosolhatni. Az előjáróságban mindenesetre megvan a jóakaratu, a rendelkezésre álló eszközök előteremtésében pedig az emberi társadalom gyengesége mindenesetre hatalmas korlátul szolgál. Nem mondjuk mi, hogy nem kell felemlegetni a bajokat, sőt inkább: azoknak felismerése legelső kötelesség. Csakhogy a *tér* és a *mód* megválasztásában sohasem szabad, sőt ez esetben nem is illett volna ennyire megtévedni. Ki olvassa Rimaszombatban, Gömör megyében a „Mészárosok és hentések lapját“? Tárcaazikkeket a légygel töltött virsliek poéziséről? Ily lap útján lehet taglóval vagdalkozni, de *közérdekeket* előmozdítani nem.

Az ipartestület van hivatva arra, hogy a mészárosok panaszait illetékes fórumok elé juttassa, tessék ahoz fordulni. Most azonban úgy vagyunk meggyőződve, hogy nekünk — a közönségnek — több okunk volna panaszkodnunk a rossz hús és a mészáros urak felcsigázott húsárai miatt, mint nekik mi ellenünk, kik busás pénzzel fizetjük árucikkeiket és munkájukat, a mi, kívánjuk, hogy tökéletesebb legyen mint ujságcikkeik, melyek megírásához mindenesetre kevesebbet értenek mint a virsli csináláshoz.

A jolsvai polgármester fegyelmi ügyében

Bornemisza László alispán folyó hó 6-án és 7-én végezte el a hivatalos vizsgálatot. Az ügyről mindössze annyit sikerült megtudnunk, hogy az összes vizsgálati iratok a közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya elé fognak kerülni, mely valószínűleg a tisztí ügyésznek fogja kiadni véleményezését végett. Abból, hogy a polgármestert a vizsgálat befejeztével állásától nem függesztette fel az alispán, jogosan következtethető az, hogy a polgármester ellen kétségtelen bizonyítékok a vizsgálat folyamán nem merültek fel, s hogy nem alaposak azok a gyanúsítások,

— Nesze! én is ezt örököltém apámtól.

Az egész dologból csak az a hasznom volt, hogy végigrepedt nadrágom helyett újat vettem.

Egy szép őszi napon bucsut vettem a szülői háztól, a hol — apám mondása szerint — nem türnek ingyen-élőt. Az anyai esókkal homlokomon, egy cipóval tarisznyámban, azzal eresztett utnak apám, hogy:

Eredj gazember kölyke, tanulj emberséget.

Aztán titokban egy könyvet morzsolt szét szemében. — Mikor a közeli mezővárosba megérkeztem, először is Kócz Gáspár disznónagykereskedő (vagy nagydisznókereskedő) rokonunkhoz mentem, ki mindig pártolta családukat, mert kereskedelmét eleinte nagyban előmozdítottuk.

Előbb megvendégelt engem, aztán így szólt:

— Hát mit akarnál tanulni?

— Emberséget.

— Akkor legjobb, ha disznópásztor leszel.

Még abban a korban nem értettem a czélzást, mi e szavakban rejlett, tehát kellő szerénységgel feleltem:

— Talán disznókereskedőt tetszik gondolni bátyám?

Kócz ezt zokon vette, hogy arra a magaslatra akarok jutni, a melyen ő áll, de aztán a fölény érzetében gnyulódni kezdett:

— Nono kópé, még azzá is lehetsz! Egy amerikai szabólegény a miniszterelnökségig vitte.

Persze, engem értett a szabólegény alatt, maga pedig a miniszterelnökhöz formálta magát.

Ez időtől fogva mély gyűlöletet tápláltam iránta, mely még fokozódott, midőn első éjjel a spajzban nyakon csipett.

— Mit keressz itt, kölyök? rivallt rám boszusan.

— Semmit, csak a berendezésre voltam kíváncsi — feleltem szepegye.

Kócz meg nem állhatta, hogy el ne kacagja magát.

— Kivágtad magad Abel, ennek köszönheted, hogy el nem verlek.

TÁRCA.

Románéz.

Szegény fin, ott áll az uteza sarkán,

Csak nézi őt, csak nézi hosszasan.

Még a köszöntő szó is elhal ajkán,

Oly elfogódott, oly bátortalan . . .

Könyörülj rajta, szürke árnyu felleg,

Óh, kedves ég, csak hullasd könnyeid!

Nem is tudod tán: minden cseppnyi csepped

Két ábrándos szívet hogy megsegít! . . .

Együtt bolyongnak kívül a ligetben,

Szemük ragyog, az arcuk tűzben ég . . .

Merengve járni, sügni-bügni csendben,

Mi boldogság az, Istenem, mi szép!

Könyörülj rajtuk, nap szelid sugára,

Óh, kedves ég, fojtsd vissza könnyeid!

Felhő ne vonja ösvényük homályba,

Eső föl ne riassza lépteik! . . .

S szerelmük medre egyre-egyre mélyed,

A régi félnétség ma nincs sehol;

Ámor fülökbe sugdos annyi szépet

S az első esókan ajkuk összeforr . . .

Naptény, ragyoghatsz: járhatasz, szürke felleg,

S tégy úgy, a hogy csak tetszik, kedves ég:

Első esókot ezernyi új követhet . . .

Nincs szükség rátok. Ámor közelé.

Buday László.

Pályafutásom.

— Elbeszéli egy kulisszatoló. —

Mikor én a világra jöttem, kettős szerencsétlenség ért engemet. Először, hogy egyáltalán a világra jöttem, másodsor, hogy Abelre kereszteltek. Elemi iskolás koromban sok bajom volt a nevemmel. Egy haragos pillanatomban leharaptam a Kasznár Jóska orrát, a miért a tanító elnadrágot és azt mondta, hogy Kain vagyok.

Rajtam maradt a „Kain“ elnevezés, többé a zápor se moshatta le rólam. Olyannyira, hogy borus, de legfőképp borus perceimben magam is kételkedtem, vajon minek is hívnak? Iskoláim bevégezte után kapóra jött a hír, hogy az uraság inasgyereket keres. Apám biztatott, hogy járjak utána, még nagy ur is lehet belőlem. Ostobának elég ostoba vagyok hozzá. Jelentkeztem tehát Nánsy méltóságos urnál.

— Mi a neved?

— Zimankó Á . . . Á . . . Kain.

A méltóságos asszony erre egyszerűen elájult, mivel előtte Zsán vagy Zsorzon kívül nem létezett inas. Pérfje pedig kiadta az utamat.

— Későn jöttél gyerek, nem kellesz.

Elhatároztam, hogy holnap korábban jövök, de apám magánál marasztalt, mondván: számár a szamarak közé, de nem kastélyba való. Megnyugodtam és két hétig mit se tettem, mint a harangkötélen lóbálództam. Itt ismerkedtem meg Kóza Pistával, a ki már legényszámba ment Pipázott az öreg előtt, a nélkül, hogy kiütötték volna a pipát szájából. Mi, többiek néma bámulattal adóztunk nagyságának. Szórta a pénzt, — mert a mint hallám — kikérte örökségét az apjától s a lányokat gyöngyökkel kényeztette.

Mikor estére hazavetődtem, első dolgom volt apámhoz menni.

— Édes apám! Az örökségemért gyűttem.

Apám nagyot bámult, aztán kiküldte hugomat a szobából és meglehetősen ügyességgel elnadrágszijjazott.

melyekkel illeték. — Ezt különben mi is ép annyira ohajtjuk mint reméljük.

Nagy-Röcze díszpolgárai. Nagy-Röcze város képviselőtestülete folyó hó 8-án tartott közgyűlésében *Hámos László* főispánt, *Bornemisza László* alispánt és *Kabinyi Géza* országgyűlési képviselőt a város érdekeinek előmozdítása körül szerzett érdemeikért egyhangulag díszpolgárává választotta meg. A díszpolgári oklevelek elkészítésével Perjessy László polg. iskolai igazgató bízott meg, ki e végből most Budapesten tartózkodik.

Pánszláv-e vagy jó hazafi? Kellő fentartással bíráltuk meg csak nemrégiben azon eseményt, hogy Botto Gyula nagy-röczei ügyvéd felhagyott a pánszláv eszmék propagálásával. Hogy kételkedésnek nem volt alaptalan, most utjabban ismét tények látszanak bizonyítani. Nagy-röczei forráshól merített értesülésünk szerint ugyanis Murány-Hosszurét községének lelkészi állására a garamvidék és Nagy-röcze hazafias értelmű lakossága Zúz nagy-röczei segédlelkészt óhajtáná megválasztani, míg a pánszláv tábor valami *Velki* nevű pap köré csoportosul, a ki állítólag a pánszlávizmus rendíthetetlen híve. Ez utóbbinak legnagyobb kortese Botto Gyula nagy-röczei ügyvéd, a ki írásba és szóban kijelentette nemrég, hogy „a magyar állameszmének híve és a magyar hazának hű fia kíván lenni.” — A Velki melletti állásfoglalása az első bizonyíték arra, hogy milyen őszintén akarja igéretét beváltani. Ajánljuk a dolgot azok figyelmébe, a kik annak idején a paktumot Bottoval megkötötték. Mert a felett nem akarunk kétségben lenni, hanem világosan tudni akarjuk elvégre, hogy pánszlávval van-e dolgunk, vagy jó hazafival?

Értesítés.

A rimaszombati egyesült prot. főgymnázium igazgatósága tisztelettel értesíti az érdekelt közönséget, hogy az 1894-ik tanév szeptember 1-én veszi kezdetét.

A javító és pótló vizsgálatok ezt megelőzőleg augusztus 29—30 napjain tartanak.

Beiratások lesznek szeptember 1—4 napjain; 5-én a tanév ünnepélyes megnyitása; 6-án kezdődik a rendes tanítás.

A beiratásnál minden tanuló tartozik:

a) atyjával vagy helyettesével személyesen megjelenni; b) félévelhez a múlt évi iskolai bizonyítványát, a 12-ik életéven felül levők újraoltási igazolványát s a középiskolai „Rendtartás” 5-ik §-a értelmében a keresztlevelet illetőleg születési bizonyítványt bemutatni; ez utóbbi inkább szükséges, mivel a nagymélt. Vallás- és Közoktatási Miniszteriumnak f. évi 17658. sz. alatt kelt rendeletéhez képest az izraelita tanulók azon héber néven írhatók be, melyet születési bizonyítványuk igazol.

c) Az iskolai díjakat u. m. az első *félévi tandíjt* 12 frt, bizonyítvány, bélyeg és könyvtárdíjt 1 frt 50 kr., a r. kath. vallástandíjt 2 frt 50 kr, az izraeliták iskolai alapra 1 frtöt és beiratási díj fejében 1 frtot a beiratáskor fizetik, míg a második félévi díjat (a bizonyítvány stb. díj kivételével) ugyanazon mennyiségben *február hó első tíz napján* tartoznak befizetni.

d) A tápintézetbe lépők félévelkor a *tápdíjak felét* kötelesek befizetni, másik fele *február hó első napjaiban* befizetendő. Egész tanévi ebédidj 32 frt, vacsoradíj 20 frt, evőeszközök használatára 40 kr.

A kik vagyoni helyzetüknél, s kiváló előmenetelüknél fogva igényt tarthatnak táp- és tandíjkezdemenyre, iskolai bizonyítványtal, adókönyvecskével s esetleg szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényüket folyó évi augusztus 10-ig annál inkább adják be az igazgatóságnál, mert az elkésztet kérvények figyelembe nem vehetők.

Gymnáziumi tanulók az igazgató helybenhagyása mellett fogadhatnak szállást annyival inkább, mert egyedül azon szállások lesznek jogosítva tanulók elfogadására, kiknek lakások előzetesen megvizsgálva úgy az egészségügyi, mint erkölcsi tekintetben kifogástalan. Meg-

jegyzendő, hogy azon helyekről, melyek ellen akár a kellő felügyelet és gondozás hiánya, akár egyéb elfogadható okoknál fogva kifogás emelhető, a tanulók évközben is elhelyezhetők. Ezért ajánljuk a szülőknek és gyámoknak, hogy ez irányban gyermekeik érdekében magukat az igazgatóság által tájékoztassák.

Minden tanuló az első (karácsonykor), és második (husvétkor) időszak végén „Értesítő“-t kap, melyet a szülők vagy gyámok sajátkezűleg „látta“-moznak. Ezzel tudomást vesznek fiuk erkölcsi magukviseléséről s tanulmányi előhaladásáról. Az értesítő ezután 30 nap alatt az osztályfőnököknek bemutatandó.

Végül értesítjük az érdekelteket, hogy a tápintézetbe járó tanulók szállást, mosással, fűtéssel és reggelivel együtt havonként fizetendő 5—8 frtért megbízható házaknál kapnak; teljes ellátásért (koszt) pedig az illetők igényeihez képest 16 frtól 35 frtig fizetnek egyes családoknak.

Részletesebb felvilágosítást egyébként szívesen ad
az igazgatóság.

Iskolai hirdetés.

A sajógömöri polgári iskola 1884-ben alakult, két nemes testvér, nagyságos Szent-Iványi Miklós és József urak áldozatkészségéből.

A polgári iskola ezéjla: A polgári iskola a népiskola fölé szervezett magasabb fokú intézet, mely a középiskola megfelelő osztályainak felel meg. — Ezéjla a gazdasági, ipari és kereskedelmi pályákra készülő ifjaknak — az általános műveltség elsajátítása mellett — megadni azon gyakorlati irányú tudományos ismereteket, melyekre nekik, mint ügyes mezéi gazdáknak, értelmes iparosoknak s képzett kereskedőknek szükségök lesz.

A tanulók felvétele: A tanulók felvétele szeptember első napjain eszközöltetik. A felvételre a tanulók szülők vagy azok helyettesei kíséretében tartoznak megjelenni s keresztlevelet, iskolai bizonyítványt s újraoltási igazolványt előmutatni.

Fölvételi feltételek: A polgári iskola I-ső osztályába oly tanuló léphet, a) a ki életének 9-ik évét betöltötte; b) kinek a népiskola IV. osztálya számára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van s azt vizsgálat után igazolja. Bármely osztályba felvehető az oly tanuló, ki koránál fogva az általa kijelölt osztályba beillik s előkészütségéről vizsgálat után tesz bizonyosságot, Oly tanuló, ki a középiskola valamely osztályában — a latin és görög nyelvtől eltekintve — egy vagy legfeljebb két tantárgyból elégtelen osztályzatot kapott, szintén felvétetik a polgári iskola megfelelő magasabb osztályába, ha azon tantárgyból püspöki engedéllyel felvételi vizsgálatot tesz.

A felvételi vizsgálatok mind díjmentesek!

Azon tanulók, kik egy vagy több osztály mellözésével vagy több osztályból összevontan kívánnak magánvizsgálatot tenni, engedélyért a nagymélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz kötelesek folyamodni.

Tájékoztató: A polgári iskola alsó négy osztályai-ból átléphet a tanuló — felvételi vizsgálat alapján — a gymnasium vagy reálskola megfelelő osztályába. — A sajógömöri polgári iskolában a gymnasiumba átlépni kívánó tanulóknak latin nyelv, mint viszonylagosan kötelező tantárgy, a gymnasiumi tanterv szerint tanítatik! — A polgári iskola IV. osztályát végzett tanuló átléphet: a) a tanítóképzőintézetbe, b) a kereskedelmi akadémiába, c) a közép-ipariskolába, d) a mechanikai tanműhelybe, e) az országos mintarajztanodába, f) a Ludovika Akadémiába, g) a cs. és kir. hadapródiskolába, h) a cs. és kir. tengerészeti akadémiába. — VI. osztályt végzett tanuló átléphet: a) a gazdasági, b) az állatorvosi intézetbe, c) a cs. és kir. hadapródiskola és tengerészeti akadémia III. évfolyamába

Tandíj az összes illetékekkel együtt egész évre 10 frt 65 kr. Szorgalmas és szegénysorsu tanulók tandíjengedezésben részesülnek!

Teljes ellátás, vagyis: szállás, ételmezés, mosás, fűtés, világítás 6—9 frt havi fizetésért kaphatni. Szegénysorsu tanulók 10—25 frt segélyben részesülnek! — Idegen ajku tanulók a magyar nyelvet rövid idő alatt elsajátítják! Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál, előleges elszállásolásról gondoskodik, német és tót vidékre cserélt közvetit Sajó-Gömör, (Gömörmegye, vasuti állomás: Tornallya)
az igazgatóság.

— Nagy ur lesz magából. Talán herezeg vagy király.

Elsápadtam az örömtől. Caffi meg tovább jösz. Szerettem volna homlokom esőkolni, ha nem lett volna piszkos.

— Nini, koszorukat fog kapni, ünnepezt ember lesz . . . spanyol gárdakapitányúvá választják . . . ki-nevezik érseknek . . .

— Ne tovább! kiáltám vad indulattal; mert annyi eszem már volt, hogy mindez nem lehet az ember *egy* életén át.

— Te megcsalsz engem Caffi, folytatám.

— Dehogy esalom, dehogy esalom.

— Hát akkor magyaruld meg, mint leszek én érsek is, kapitány is, király is?

— Hát csak úgy, hogy *színész* lesz, nagy, híres színész!

Bámultam, mint a borju, vagy a falumbeli kántor, ha részeg. Elrugtam magamtól a cigányasszonyt és néhez sóhaj szállt fel keblemből — a lemondás sóhaja. — Már bösz gárdakapitányok képzeltem magam, a ki épen „rechts-links“-et vezényel; és ime egy barna néber azt állítja, hogy igenis, az leszek, de csak a színpadon. A cigányonő szavainak azonban hitelt adtam. Miként ember nem ful a vízbe, ha akasztófahalált diktált reá a sors, azonképen én se lehetek más, csak színész.

— Eh! — fakadt ki belőlem a keserűség, ha épen úgy kell lennie, hát úgy lesz. Megmutatom, hogy ott is ember leszek a gáton. En leszek a falu büszkesége, nem pediglen Kajla Marezi, a ki „kamérdiner“ a bécsi burghban.

— Jaj! ha én is az lehetnék, — szólt önkéntelenül lelkem rosszabbik fele, de a jobbik tüstént rája parancsolt, hogy: kusti.

Egy heti keserves gyalogolás után végre elértem a megye székhelyét. A szalonna és kenyér meglehetősen kifogyott már a tarisznyából, pénzem pedig már csak egy forint tíz krajczárra rugott. A sors ellen azonban még idáig nem zúgolódtam, gondolva ráérek arra később is.

Királyi tanácsosi kinevezési okmány áta dása.

A Baksay István 50 évi tanári működésének évfordulójára alkalmából tiszteletére rendezett ünnepélyek tegnap nyertek méltó befejezést. Hámos László főispán az e czélből egybehívott gymnasiumi választmányi ülésben szívrható üdvözlő szavak kíséretében adta át az érdemes tanárnak a kir. tanácsosi kinevezésről szóló miniszteri okmányt, melynek kieszközléseért a kitüntetett hálás köszönetét nyilvánította. — Az okmány felolvasása után Bornemisza László választmányi elnök melegen üdvözölte a kitüntetett tanárt s köszönetet mondott a főispánnak ezen intézet az érdemes munkása iránt tanusított érdeklődéseért, továbbra is ajánlva és kérve ezen intézet részére hathatós támogatását. A jelen volt választmányi tagok és tanárok ezután egyenkint is üdvözölték újból a jeles tanárt s úgy őt, mint a kitüntetést kieszközölt főispánt ismételve megjelénzték.

Hymen. Dr. Szabó Elemér m. kir. honvéd ezredorvos, Szabó György polgármester fia, a napokban váltott jegyet Szendeffy Cilla kisasszonnyal, Szendeffy nyugalmazott cs. és kir. főtörzsorvos leányával, Székesfehérvárott. Áldás kísérje a szép frigyét!

Aug. 15. Nagy-boldogasszony napja nemcsak igazhitű felebarátainknak kedves ünnepe, hanem a minden rendű és rangu vadászoknak is, kiknek e napon adta meg a törvény azt a jogot, hogy büntetlenül pusztíthassák a szegény nyulakat s foglyokat. A rimaszombati vadásztársaságok napok óta készülődtek e nevezetes napra; egyik a pokorági határrészt, a másik a nármatzai határt kutatta át, de hogy minő eredménnyel, még nem tudjuk. Értesülésünk szerint az apró vadállomány a helybeli vadászterületeken rendkívül gazdag, s így kilitásunk lehet arra, hogy a fölöslegből piacra is kerül valami.

Rendjelviselesi engedély. O cs. és apostoli királyi Felsege folyó évi július hó 9-én kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben engedni méltóztatott, hogy Gömör János, Fülöp szász-coburg-gothai herceg ő fenségének központi igazgatója, a portugál „Krisztus-rend“ nagy keresztjét elfogadhassa és viselhesse.

Valasztás. Dr. Kovács László — városunk szülötte — Kovács József rimaszombati városi tanácsnok derek fia, Budapest szék- és főváros I. kerületének előjáróságába fogalmazóvá választott meg. E hírt örömmel regisztrálva üdvözöljük a törekvő és ügybuzgó fiatal embert.

Városi közgyűlés. Rimaszombati városa f. hó 14-én Szabó György polgármester elnöklele alatt képviselőtestületi közgyűlést tartott, melyen a Lévai Istvánnak eladott jánosi-utcai mézarszékre vonatkozó határozat — miután már harmadszor került a közgyűlés elé — tekintet nélkül a képviselőtestületi tagok esekély számára, névszerinti szavazás után fogadtattott el. Az egész közgyűlés — kivétel nélkül — részavazott az eladásra. Az általános ipartestület előterjesztette Szabó József mézáros amaz indítványát, hogy a város *hónapos* marhavásárokat tartásának engedélyezése iránt tegye meg a kellő lépéseket. A közgyűlés magáévá tette az ipartestület előterjesztését, s annak értelmében megbízta a tanácsot, hogy a megyei törvényhatóság pártolását eszközölje ki és a kereskedelmi miniszteriumnál kérelmezze, hogy engedtesse meg, miszerint Rimaszombati városában minden hó *első szerdáján* marhavásár tartassék. Azután az újonnan megválasztott községi iskolaszékéki tagok testületileg, együttesen letették a hivatalos esküt, melyet a polgármester felkérésére *Nagy Ferencz* főjegyző olvott fel. Végül a községi leányiskola tantestülete számára az ág. ev. egyháztól bérelt iskolahelyiségben egy ideiglenes tanácskozó terem építésével, illetőleg egy helyiségnek a tanácskozó terem czéljainak megfelelő átalakításával a közgyűlés szintén a tanácsot bízta meg.

Hymen. Nehrerer László megyénkben kövecesi nagybirtokos, tartalékos huszár főhadnagy és széles körben ismert sportman, Nehrer Mátyas rozsnói birtokos fia, f. hó 5-én váltott jegyet Markó Irén kisasszonnyal, Markó Albert — fővárosi nagykereskedő, tőzsebíró és az osztrák-magyar bank cenzorának — szép leányával.

Szökés párosan. Ily című — lapunk múlt számában megjelent híre kaptunk egy czáfolatot, mely szerint a különben sablonszerű történet hőse nem a kurincei földműves iskola növendéke volt. Ez azonban zsrnalisztikai szempontból teljesen mindegy lévén, az érdekes hírt úgy az érdemet mint a felelősséget áthárítjuk a

Szállást egy földimnél nyertem, ki nagyon rokon-szenvezett velem, mert, a mint többször lelkes hangon felemlíté, azon a napon születtem, mikor anyósa meghalt.

Másnap első dolgom volt kipuhatolni merre fekszik a színház? Nem volt ugyan szándékomban a direktornál jelentkezni, csak arra voltam kíváncsi, hogy tulajdonképen miféle formája van a komédiásoknak. Mert élve még egyet sem láttam.

Tudás vágyamat még aznap kielégítettem. A színészek kis csapatokban álltak a színház bejárá előtt. Meglepett az a tapasztalat, hogy biz ők ép olyanok, mint más halandó ember. Legnagyobb öröme azonban arra a felfedezésre jutottam, hogy mindnyája igen fiatal, mert még bajszuk sincs. E tekintetben tehát nincs akadály, gondolám.

A legközelebbi napok egyikén bátorságot vettem magamnak és elbándukoltam a színgazgatóhoz, Ripacs Jeremiához.

— Mi járatban vagy ösöm? kérdé az örökké mozgékony kis emberke, mikor félénken benyitottam ajtaján.

— Zimankó Kain . . . Ábel vagyok kegyes engedelmével, ha netán alkalmazást kapnék. Komédiás szeretnék lenni.

— Komédiás? — nevetett fel Ripacs és a vállamra ütött.

En megzavarodottan forgattam kalapomat és a válaszra lestem. De az igazgató némán járt fel s alá és néha gyöngye mosoly mutatkozott ajkán. Aztán hirtelen megállt előttem.

— Jelenleg nincs üresedés.

— Ni-ines? — szóltam megütközve.

— Azaz hogy van. Egy kullisszatolóra lenne épen szükségem.

— Hát itt vagyok én! — feleltem elkeseredve.

Maróthi János.

Másnap bucsuszó nélkül hagytam faképnél a öreget. Soh'sem szivelhettem az olyanokat, kik az ember éjjeli nyugodalmát háborgatják. És tiszta boszuerzetből magammal vittem a legszebb tájékpipát, melyet a dohányzóban találtam.

Meg is tömtem ráadásul illatos döbrögi dohánnyal, a mit künn az országúton nagy önfeláldozással el is szittam.

Mikor a pipázás szerenésellen következményein szerenésesen általestem, folyottam utamat az ismeretlen nagyvilág felé. — Gyalogolásom közepett sokáig tépelődtem, hogy mily életmódot kövessek ezu án. Erőnek erejével a képviselőségre vágyakoztam, mert hallám, hogy ez a legkevesebb munkával jár. De fájdalom, tervemtől elálltam, mivel nem volt elég nagy fejem hozzá. (Legkisebb kerületű kalapom volt a községben.) Hallomásból pedig, úgy tudom, hogy a képviselők mind *nagyfejúek*.

Utközben egy cigányasszonnyal találkoztam, ki a tajtpipa fejében hajlandónak mutatkozott nekem kártyát vetni.

En megvallom, sajnáltam a szépen barnára szivott pipámat átengedni, mire ő azzal fenyegetődzött, hogy ha nem adom, bajt és szerenésatlenséget vet ki a fejemre. Ez hatott, az alkut megkötöttük.

En átadtam a pipát, ennek ellenében ő megígérte, hogy fényes jövőt jósol nekem.

— Lássuk hát, kiáltám fellekesedve.

Erre a cigányasszony kiterítette piszkos kötényét a före és a zsíros kártyacsomót összekeverte.

— Emeljen!

Lázás örömmel teljesítettem e paranesnak hangzó felszólítást mert már zsenge ifjuságom óta reménykeltő vonalzat tanusítottam a kártyaművészet legelemibb része iránt.

Caffi, a cigányonő vetni kezdett. Némán, kíváncsian lestem, mit fog a számomra jósolni. Először a tökkirályra, meg a zöld felsőre mutatott.

„Losonez és Vidéke” című nógrádmegyei lapra, a honnan mi, mint környékünk is érdeklő újdonságot átalvettük — Az elől említett hivatalos czáfolat különben következőleg szól: „A „Gömör-Kishont” tekintetes Szerkesztőségének Rimaszombat. — A „Gömör-Kishont” legutóbbi számában a „hírek” rovatában a „szökés párosan” cím alatt egy pár sörös közlemény jelent meg, melyben az foglaltatik, hogy egy kurinzi földmives iskolai tanuló atyjának 210 frjtát eltulajdonítva, párosan megszökött stb. Kérem tekintetes Szerkesztő urat, sziveskedjék a közleményt oda módosítani, hogy az illető fiatal ember iskolánk nem tanítványa, hanem igenis azelőtt 2 évvel tanítványa volt intézetünknek, azonban meg nem felelő magavislete következtében az igazgatóság tanácsára atyja a földmives iskolából haza vitte. Kiváló tisztelettel vagyok Kurinzi, 1894. augusztus 12. *Bedroghözy Zoltán*, igazgató helyett.”

Jótekönyvezési táncmulatság. A rimaszombati polgár-ifjúság folyó évi augusztus hó 19-én d. u. 4 órákor a polgári olvasókör „háza” tőkéjének javára a Széchenyi-kertben zártkörű táncmulatságot rendez, melyre a meghívók már szétküldötték a kik illet talán tévedésből nem kaptak s erre igényt tartanak, sziveskedjenek ez iránt a rendező-bizottsághoz fordulni. A rendezőség, élén legifj. Csapó Jánossal, gyancsacok buzgólkodik a mulatság anyagi és erkölcsi fényes sikerének biztosításán. Ez bizonyára nem is fog elmaradni, mert a mulatság iránt városszerte fokozott érdeklődés mutatkozik. Belépti-díj 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság folyó hó 20-án, azaz hétfőn délután, esetleg este a „Három Rózsa” vendéglő nagytermében fog megtartatni.

Halálozás. Lapunk derék munkatársa Ladányi Béla ur mely gyászáról veszünk résztvevő szíval tudomást: mostoha anyját veszítette el, ki zsenge gyermekkorától fogva igazi anyai gondokkal nevelte őt. A boldogult — annak idején — néhány hónapot városunkban élt át mint hű felesége a helybeli postahivatal akkori vezetőjének: Ladányi (Ruszin) Józsefnek. — A család a következő gyászjelentést adta ki: „Ladányi József m. kir. posta-és távirat-tiszt és fia Béla, továbbá: Kurucz János és neje, Kurucz Sándor, Géza és Ilona, a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtéhetetlen, drága hitves, legjobb mostoha, leány és nővér Ladányi Józsefné szül. Kurucz Mariskának f. évi augusztus hó 7-én, délelőtti 9 $\frac{1}{2}$ órákor, élete 32-ik s boldog házassága 9-ik évében, rövid, de kinos szenvedés s a halotti szentségek áhítatos fölvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei f. évi augusztus hó 9-én délután 1 $\frac{1}{4}$ órákor fognak Kassán a füzteza 118. számú házból a római katolikus anyaszentegyház szertartása szerint az örök pihenő helyére, a kassai köztemetőbe elhelyeztetni. Az engedélytő szent mise-áldozat f. évi augusztus hó 10-én reggeli 1 $\frac{1}{2}$ órákor fog a szent Mihály-kápolnában a Mindenhatónak bemutatatni. Kassán, 1894. augusztus 7-én. A béke nyugalma honoljon hamvait felett!”

A rimaszombati kereskedő ifjúság nyári mulatsága — melyről lapunk mult számában térszűke miatt nem emlékeztettünk meg — erkölcsi és anyagi tekintetben egyképp kitűnően sikerült. A kereskedővilág csaknem teljes számban vett részt a mulatságon s az értelmiség is szépen volt képviselve. A fiatalság lankadatlan hévvel és lelkesedéssel járta a vig meg-megújuló eserdásokat a késő esti órákig, mikor aztán a szép számu közönség s a táncos párok egy valóban kellemesen töltött délután kedves emlékével hagyták el a Széchenyi-kertet.

Kitüntetett gyorsíró-kör Az „Országos magyar gyorsíró-egyesület” évenként szokott a vidéki gyorsírók számára correct stenogramokra pályázatot hirdetni, melyre az ország minden részéből érkeznek munkálatok. A helybeli főgymnasium gyorsíró-körének több tagja is részt vett ezen a versenyen és esinos munkálataikért — mint a „Gyorsírászi Lapok” most megjelent számában olvassuk — a gyorsíró-kör elismerő okiratot kapott. A rimaszombati kívül csak a temesvári gyorsíró-kör nyert ilyen elismerést, a mi főgymnasiumunk gyorsíró-körének valóban dícséretes haladásáról tesz tanúságot.

Az 1893. évi XXVI. t.-cz. végrehajtása és a nem képesített tanítók. A tanítói fizetés rendezéséről szóló XXVI. törvény-czikk végrehajtása, mely a megvalósulás stádiuma felé most már egyre jobban és jobban közeledik, egyuttal a nem képesített tanítók eddig befejezetlen ügyét is a végleges rendezés felé fogja vinni. A mult évi szigorú, de humanus miniszteri intézkedés gondoskodott arról, hogy a fizetés rendezéséről szóló új törvény készületlenül meg ne lépje az oklevéllel nem bíró tanítókat. Megyénkben is találkoztak többen a nem képesített tanítók között, kik fel fogva a miniszteri rendelettel nemes intencióját, siettek a rendelkezés eleget tenni s a törvényszerű képesítést a kitűzött határidőn belül megszerezték. Legtöbbje azonban a nem képesített tanítóknak elég könnyelműen figyelmen kívül hagyták a felhívást s a záros határidőhöz kötött oklevél megszerzésének feléje sem néztek. Ezen könnyelmű nembánomságukért bűn hódni fognak a tanítói fizetéséről szóló törvény végrehajtása alkalmával. Állomásaikról kérelhetetlenül el fognak mozdíttatni, mert a böles törvény akként intézkedik, hogy csak szabályszerű képesítéssel ellátott tanítóval betöltött állomások tarthatnak igényt az államsegélyre. Oly iskolafentartó hitközségek tehát, melyek saját anyagi erejükből nem képesek a tanítói fizetés a törvényszerű minimumig kiegészíteni, kénytelenek lesznek azért, hogy az állami segélyre szóló jogigényük kérdésessé ne váljék, nem képesített tanítókat elbocsátani. Lapunk hasábjain igen gyakran foglalkoztunk a nem képesített tanítók rendezetlen ügyével s figyelmeztettük őket azokra a tanügyi reformokra, melyek a levegőben már előre érezhetőek voltak, s melyek elől kitérni a tanügyi kormányának már most nem áll hatalmában. Ők azonban nem hallgattak reánk, érezték hát vétkes könnyelműségük súlyos következményeit. — A végnapok bekövetkezésének küszöbén állnak.

Jótekönyvezési táncmulatság. Az oszgyáni mükedvelő ifjúság a Szakall Istvánné szül. Madách Ilonka urnó védnökkéje alatt alakítandó „Madách”-kör és könyvtár alapítókéje javára 1894. augusztus hó 19-én (vasárnap) Oszgyánban a nagy vendéglő helyiségében mükedvelő előadást rendez, melyen szinre kerül Gerő Károly jeles népszínműve: „Az uzsai gyöngy.” Helyárak: I. rendű ülőhely: 60 kr. — II. rendű ülőhely: 40 kr. — Állóhely: 20 kr. Az előadás kezdete 8 órákor, s utána

táncmulatság következik. Felülfizetések a jótekönyvezési iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Halálozás. A jolsvai takarékpénztár régi ügybuzgó és derék tisztviselőjét vsztette el. Mint a hozzánk beküldött gyászjelentés hírló hozza: Greguss János, e pénztárvezető 27 év óta tevékeny és szorgalmas könyvvívője folyó hó 10-én meghalt. Temetése folyó hó 12-én számos jó barát és tisztelő őszinte részvétele mellett ment végbe. A gyászszertől kiadott jelentés így szól: „A jolsvai takarékpénztári igazgatóság és felügyelőség szomorú szívvel jelenti 27 éves hű tisztviselőjének: tekintetes Greguss János könyvvívő urnak folyó évi augusztus hó 10-én, délutáni 3 órákor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hűlt tetemei ágost. evang. egyház szertartása szerint folyó hó 12-én délutáni 5 órákor fognak örök nyugalomra tetetni. Jolsván, 1894. augusztus 11-én. Az igazgatóság s felügyelőség. Béke hamvaira!”

Vásáráthelyezés. A földmivelesi miniszter megengedte, hogy Rimaszécsen a folyó évi szeptember hó 29—30-ik napjaira eső országos vásár ez évben kivételesen szeptember hó 26—27-ik napjain tartassék meg.

Ritka növény Dobsinán. A mult hónapban egy berlini botanikus látogatta meg a dobsinai jégbarlangot és ez alkalommal a szintén itt időző Westhoff Károlyné urnó — különös előszeretettel foglalkozik a növénytanulással — felhívta figyelmét egy ritka sárga színű virágra, melyet a növényvilágban *Lubularia sibirica* név alatt ismernek. A berlini tudós öröme leírhatatlan volt, mert ezt a növényt csak Szibériában lehet találni, másutt sehol. A berlini muzeumban is csak egy példány van, melyet direkt Szibériából hoztattak. Lesz most már több is! — Ugyancsak a jégbarlangnál lőttek néhány hét előtt egy *Endromias morinellus* nevű madarat, mely csakis az északi szundrákon tartózkodik. Ezen ritkaságokat a botanikusok és zoologusok figyelmébe ajánljuk. Csakugyan esodálatos, hogy ez az északi növény és madár hogy kerül megyénkbe.

Erdőtűzek. Szombaton és hétfőn délután a tüzőltő kürtös harsónája zavarta meg városunk lakóit. Szerencsére nem volt valami óriási veszedelem, a mennyiben a városról jó távol volt a tűz. Szombaton délután a város tulajdonát képező dűsai erdőben pusztított a tűz, hétfőn pedig — s ez még kedden is dolgot adott a tüzőltőknek — szintén a város tulajdonát képező majsai erdő égett. Az erdőben jókora károkat okozott a gyors egymásutánban pusztító tűz, s a kivonult tüzőltőség dícséretre méltó működése vette elejét a jelentékenyebb kárnak.

Vidéki szülők figyelmebe. A közelgő új iskolai év beálltával a helybeli főiskolába járnó óhajtó tanulók (alumnisták) egy tisztességes családnál — kedvező feltételek mellett — elhelyezést nyerhetnek. — Tudakozódhatni e lap kiadóhivatalában.

Löfkovics Lipót, városunkban és megyeszerte is előnyösen ismert férfi és női divatúru kereskedő — mint értesülünk — e napokban hosszabb külföldi utra indul bevásárlások eszközlése végett. Ezzel az ügybuzgó kereskedő különben is minden tekintetben bőszegesen ellátott és a modern kereskedelem magas színvonalán álló szolid üzletét méginkább bővíteni és a közönség legkényesebb igényeihez mértén gyarapítani óhajtja.

Jótekönyvezési táncmulatság előadás Rozsnyón. A rozsnyói iparos ifjúság 1894. augusztus hó 19-én (vasárnap) a rozsnyói jótekönyv-nőegylet és a Kossuth-szobor javára a város háza nagytermében szini előadást rendez. A „Tiszteletes ur keservei”-t adják elő a Komoróczy Miklós tanár vezetése mellett. A 8 órákor kezdődő előadást tánc követi! Felülfizetések a jótekönyvezési iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Tisztelt közönség itt ég valaki! Dobsinán folyó hó 11-én vándor erdművészek (értsd komédiások) akarták magukat produkálni a „Három Rózsa” nevű vendéglő nagy termében. A közönség már 8 órákor szép számmal kezdett gyülekezni és türelmetlenül várta a kezdetet. A művészet hű bajnokai már szőnyegetek is hordták a terem lözepébe, a többnyire bányászokból álló közönség várva várta az előadást. Egyszerre csak megjelenik a „lovárnó” és esendre intvén a publikumot a következő ékes orációzt mondja: „Tisztelt közönség itt ég valaki!” A bulener atyafiak közül ugyan kevesen értették ezt meg, de azért kezdtek felugrálni és mindenki meg akart győződni nem ő-e épen az a „valaki.” — Elben a zavarban borzasztó robajjal szakad le a mennyezetről a lámpa (szép rüdbrenner) és az égő petróleum rögtön szét ömlött a padlón. A közönség tödülva életveszélyes tolongásban igyekezett kifelé, ki az ajtón, ki az ablakon, miközben a szétfolyt petróleum az egész teremben égett. A lángot a ráöntött víz még inkább elszította. Végre kellő mennyiségű hamuval sikerült a nagyobb veszélynek elejét venni. Így kezdődött a prolog, a mely természetesen kizárta az előadás megtartását. Még éjféli táján is behotorkált valami részeges atyafi, de esodálkozva e szavakkal huza vissza fejét: „Hi brit abér!” (Ég valaki.) — Ha ez másutt történt volna, bizonyára már anarchista merényletről beszélhetnénk.

A besztercebányai m. kir. áll. felsőbb leányiskolában az 1894/95-iki tanévre a rendes beiratások szeptember 1-én kezdődnek. A felsőbb leányiskola 6 évig tartó tanfolyamból áll 6 osztályal. Ámbár ez intézet nem szakiskola, a nm. miniszterium úgy intézkedett, hogy azok tanulók, kik a hat osztályt elvégezték, akadálytalanul s minden felvételi vizsgálat nélkül léphetnek át a tanítónőképezde III. osztályába. Ebből a czéleből a felsőbb leányiskola VI. osztályában a nevelés és módszertan is tanítatik. Az első osztályba felvehető a legalább 10 éves oty leányok, kik az elemi iskola 4 osztályát jó sikerrel végezték. Magasabb osztályokba csak olyan leányok vétetnek fel, kik megfelelő életkoruk és nyilvánossági joggal bíró tanintézet megfelelő osztályából jó bizonyítványt hoznak. Megfelelő bizonyítvány hiányában a jelentkező felvételi vizsgálatot tesz. Az intézet belakással — internatus — van összekötve, melyben aránylag olcsó díjért, gondos házias nevelés s felügyelet mellett a tanulók kitűnő ellátást nyernek. Az internatusban nagy súly van fektetve az idegen nyelvek gyakorlására, e czéleből az igazgatóné vezetése mellett német, francia s angol nevelők vannak alkalmazva. Mivel az internatusba csak meghatározott számu nő endékek vehetők fel, az érdekelt

szülők felhivatnak, hogy gyermekeiket jó előre jelentsek be. Jelentkezni levélileg is lehet Hermann Róza igazgatónál.

Hölgyeink figyelmebe. (Női szaktanfolyam) Bár milyen zsarnokilag uralkodik is felettünk a „divat”, kénytelenek vagyunk meghajolni költséges szeszélyei előtt, legalább azon határig — a fényűzésig — melyen túl erkölcsi és anyagi romlásunk nélkül nem mehetnénk. Be kell vallanunk azt is, hogy e kényszer valóságos veszedelem forrása különösen azon családok körében, melyek szerény anyagi viszonyok közt esekélyebb jövedelemre vannak utalva. — Ez okból minden családfő nagyon jól teszi, ha e téren is keresi és fölhasználja a védelem alkalmas eszközeit, melyek közt legelső az önsegély, mi abban áll, hogy igyekezzenek a család nő-tagjai elsajátítani a képességet öltözékeik divatszertűen illeszkedésére. — Mert kétségtelen, hogy a női öltözékek, a divatnak — úgy szólván havonkiint — változó alakulása miatt, legnagyobb részét emésztik fel — legalább a különben megtakarítható — azon összegeknek, melyek a család tisztességes megélhetését jövőre biztosítani hivatva lennének. Nem hisszük, hogy e megtakarítás hölgyeink tekintélyéből levonna valamit, sőt ellenkezőleg, épen közbecsülésre méltó érdemeik szaporodnak az által, ha a családfentartó gondjait ez uton is elviselhetők tenni törekednek. Ilyen czéleből ragadjuk meg a kedvező alkalmat arra, hogy újdonsági rovatunkban emlékeztünk meg Berger Francziska urnó vállalatáról, melynek czélja az, hogy női közönségünk tanulni óhajtó részét aránylag rövid ideig tartó tanfolyam alatt, igen mérsékelt díjért a női ruha minta-rajz és szabászat, az egyszerű és diszes öltözékek előállításának ismeretébe úgy elméletileg, mint gyakorlatilag bevezesse. — Nevezett tanítónő, ki iparhatóságunknál bemutatott hiteles okmányai szerint *Trencsényben már kilencz év óta elismerésre méltóan működik*, egy a szakiskolában szerzett képzettségével, mint kellemes külső megjelenésében és műveltségre valló társalgási modorával elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy feladatát hallgatónál sikeresen fogja megoldani. A tanfolyam — ha elegendő számu látogató jelentkezik — t. évi szeptember 1. napján kezdődnek s valamelyik iskola-épületben a délutáni órákon át fogna három héten át megtartatni. — *A jelentkezés, tanítás feltételeit* lapunk közlelőbbi számában megjelenő hirdetésnyével fogja közölni. Addig is melegen ajánljuk a tervet hölgyeink szives figyelmebe.

Szerkesztői üzenetek.

W. F. Dobsina. Jönni fog a tárcza s ha több van — akár e fajta is — szivesen látjuk. Régi barátságból üdvözlöt!

J. L. F.-Zsolca L. Gy. szivesen elküldi a kívánt helyre, de azt mondja, hogy az ön költeményeiből ennél különb mutatványt is tudna kiválasztani, ha ugyan rábizza. Legjobb, ha neki ír.

Tündérellet Gnóthi. A költeményen látszik, hogy mély érzésű, egészséges kedélyű ember írta, de az is, hogy a szerző művészi munkára nem eléggé képes. Szép emlékeit őrizze meg hiven, s dolgozzon el akár versekben is, jól esik az az érző szívnek; hanem költői babérok után ne fusson. Így gyönyörködhetik emlékeiben és a kritika sem fogja szétszaggatni illuzióit. Egy versszak azonban van a költeményben, melyet mégis — mert igen szép — ide írunk:

„Sok esztendő kopott el azóta,

Ő is *asszony* lett már régcs-régen

Van erről egy régi, régi nóta:

„Nem az a nap ragyog már az égen” . . .

Piaczi árak

Rimaszombatban, 1894. évi auguszt. hó 11-én tartott heti vásáron:

	Métermázsánként	Hektoliterenkint
Tiszta buza	5.60— 5.70	5.40— 5.50
Feles buza	3.70— 3.80	3.40— 3.50
Rozs	4.10— 4.20	3.50— 3.60
Árpa	6.10— 6.20	5.00— 5.20
Zab	6.50— 6.60	3.00— 3.10
Kukoricza	0.00— 0.00	7.20— 7.30
Bükköny	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Krumpli	0.00— 0.00	2.10— 2.20
Köles	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Széna kötve	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Takarmány szalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Alom-szalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Zsupszalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Selyem hamisítvány. Egössünk el egy mintát a venni szándékoló feketé selyemből s a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után esekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szallónás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszállai a fostonyagtól telítettn tovább izznak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggyömbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. **HENNEBERG G.** (es. kir. udvari szállító) selyemg. ára **ZÜRICHEN, házhoz szállítva, postabér és vámmentesen szivesen küld** barkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész levelekben levő valódi selyem szövetekből Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó

Egy jó karban levő

Zongora

szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető **Tibély S. A.** ur kereskedésében Rimaszombat.

Egy tanuló

üzletben azonnal felvétetik.

Rimaszombat, 1894. augusztus 7.

Kármán S.

könyv- és papirkereskedése Rimaszombatban.

Haszonbérbe kiadó.

Rimaszombatban, a Deák Ferenc-utca 26. szám alatti s a **Rásky testvérek** tulajdonát képező bolthelyiség, lakóház, mely áll: 4 szoba, konyha, éléskamra, pincze s kettes hambárból, haszonbérbe kiadó.

Bővebb értesítést ad ifj. **Gasko János** gyám, Rimaszombatban.

15 hold föld-rét

itt helyben bérbe adatik. — Értekezhetni **Kishonthy Gyula** ügyvédnél.

Gyógyszerész-gyakornokul

egy hat gymnasiumi osztályt végzett ifju Rimaszécsen **Lamos Lajos** ur gyógyszer-tárában azonnal felfogadtatik.

1—2

Pályázati hirdetés.

2979. sz. — A bakos-töréki körjegyzői csoportban — mely áll Bakos-Törék, Varbócz, Ráho, Orlaj-Törék, Alsó-Székálnok, Felső-Székálnok és Tóthegymeg községekből — a körjegyzői állás megüresedvén, annak választás utján betöltésére folyó évi **augusztus hó 27-ik** napjának délelőtti 9 óráját **Varbócz** község hivatalos helyiségébe ezennel kitűzöm.

Ezen állással javadalmazásul 500 frt készpénz fizetés, természetbeni lakás, 50 frt 12 kr. küldőncz díj, 26 frt 50 kr. fuvar díj, 17 frt 03 kr. irodafűtés és világítás, nemkülönbén magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díj-jegyzék szerinti díj szedése van egybekötve.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1893. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket — közöttük a hivatalos alkalmazásban levőket, hogy azokat illetékes főszolgabírájuk által kiállított s jelenlegi hivatalos működésük, erkölcsi magaviseletük s jellemük megbízhatóságáról tanuskodó hivatalos szolgálati bizonyítványaik esatolásával — folyó évi **augusztus hó 25-ig** bezárólag hozzám annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később beérkezetteket figyelembe venni nem fogom.

Kelt Nyustyán, 1894. év augusztus 10-én.

KUBINYI, szolgabíró.

Kereskedő tanulóul

Rimaszécsen **NÉGYESSY ÁRPÁD** vas- és fűszer-kereskedésében egy 13—14 éves ifju azonnal felfogadtatik.

1—3

Pályázati hirdetés.

2980. sz. — A hrussói körjegyzői csoportban — mely Hrussó, Esztrény Pápcos, Lukovistye, Babaluska, Kiette, Sztrizs, Baradna, Dobrapatak, Lipócz és Szilistye községekből alakított, a körjegyzői állás megüresedvén, annak választás utján betöltésére pályázatot hirdetek, s a választás megejtésére, **Hrussón** a körjegyző hivatalos helyiségében f. évi **augusztus hó 28-ik** napjának d. e. 10 óráját ezennel kitűzöm.

Az állás javadalmazása áll: 500 frt készpénzből, természetbeni lakásból, a jegyzőnek átengedett földek haszonélvezetéből, 150 frt küldőncz-, fa-, irodaátalányból, magán munkálatok után szabályrendelet értelmében szedhető díjjakból.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1893. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket — közöttük a hivatalos alkalmazásban levőket, hogy kérvényeiket illetékes főszolgabírájuk által kiállított s jelenlegi hivatalos működésük, erkölcsi magaviseletük, s jellemük megbízhatóságukról tanuskodó hivatalos szolgálati bizonyítványaik esatolása mellett — f. évi **augusztus hó 26. bezárólag**, annál bizonyosabban nyujtsák be hozzám, mert a később beérkezendőket figyelembe venni nem fogom.

Kelt Nyustyán, 1894. évi augusztus hó 10-én.

KUBINYI, szolgabíró.

Hirdetmény.

225. szám. — Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbírósg 696. számú végzése által **Kaniz Lipót és társa** javára **Báthory János** alsó-bátkai lakos ellen 82 frt 01 kr. tőke és járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatása alkalmával bíróság felülfoglalt és 1067 frtra becsült követelések, telén, sertések, ágyneműek, edények, evőeszközök, takarmány, italok, varró-gép, és házi butorokból álló ingóságok 82 frt 01 kr. tőke, ennek 1891. év szeptember hó 16-ik napjától járó kamatai, 37 frt 07 kr. megállapított eddigi 1 frt 40 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatk.

Mely árverésnek a rimaszécsi királyi járásbírósg 1352/894. sz. kiküldést rendelő végzése folytán Alsó-Bátkán leendő eszközlésére **1894 évi augusztus hó 25-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kítűzetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107 §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatkni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszécsen, 1894. évi augusztus hó 4-én.

Salamon Béla, kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A kiskoru **Bónis Irma** és **Elemér** tulajdonát képező, Gömörmegyébe kebelezt **Zádorfala** és **Felső-Szuha** községek határában fekvő **Latrán-, Iván- és Pető** pusztabeli együtve tagosított birtoka, a mely a földadó cataster szerint áll 126 hold szántó-föld, 25 hold rét, 182 hold erdő, 23 hold legelőből (1600 □ ölet számítva egy holdba) folyó év **november elsejétől** kezdve **3 vagy 6 évre haszonbérbe kiadó**, esetleg pedig **örök áron is eladó**.

Megjegyeztetik, hogy a mostani bérlő a földek egyharmadát őszi alá jól megmunkálva már e hó végén tartozik átadni úgy, hogy az új bérlő már a jövő hó elején az őszt vethesse, — megjegyeztetik továbbá venni szándékozók részére, hogy az erdőben 8—10 ezer frt értékű fa és cser van vágható állapotban.

Bővebb felvilágosítást ad:

Rimaszombat, 1894. augusztus 6-án.

Marton János,

t. tiszti ügyész, a kiskoruk vagyongondnoka

Hirdetmény.

3884. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtónak **Kálas Károly, illetve Kálas Károlyné** végrehajtást szenvedő elleni 491 frt vételár és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a tornallyai kir. járásbírósg) területén lévő Alsó-Vály községben fekvő az alsó-vályi 57. számú telekjegyzőkönyvben A. I. 4—12. sor-szám alatt foglalt **Kálas Károly** tulajdonát képezett, de

mulasztó vevő által 1890. január 31-én 491 frtért megvett ingatlanságra az árverést 491 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi szeptember hó 4-ik** napján délelőtti 10 órakor Alsó-Vály község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatkni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 %-át 49 forint 10 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-cz. 42. §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-án kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1894. július 12-ik napján.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint tkönyvi hatóság,
Vozary, kir. törvszéki bíró.

Kérjen ön csak

„ZACHERLIN“-t

mert ez a legezészerűbb és legbiztosabb szer mindenféle férgek kiirtására.

Mert mi sem bizonyít jobban utólérhetlen ereje és jósága mellett, mint ama eredmény, mit **általános elterjedtségével** eddig már elért, — minél fogva ehez hasonló szer nem létezik, melynek hatását a „ZACHERLIN“ legalább is tízszeresen felül nem mulná.

Ennélfogva mindig csak oly bepecsételt üveget kérjen és fogadjon el, a mely a **Zacherl** nével van ellátva.

Egy üveg ára: **15, 30, 50 kr, 1 frt, 2 frt.** Egy Zacherlin-permetező **30 kr.**

Valódi minőségben kapható:

Rimaszombatban: Stech Kálmán, Heksch Jakab, Tibély S. A., Bródy Bertalan, Diekmann testvérek, Kishonthy Gyula gyógyszerész és Heksch Bertalannál.

Jolsván: Czibur Emil és Hoffmann Miksánál.

Nagy-Róczen: Dedinszky J. gyógyszerész és Naudrassy Gusztávnál.

Nyustyán: Grossberger Ignácánál.

Pelsőczön: Pártos Miksánál.

Putnokon: Friedl György, Fekete Nándor gyógyszerész és Fejes Tamásnéál.

Tiszolczon: Politzer Miksánál.

Tornallyán: Mandler Samu és Urszinyi Zsigmond gyógyszerésznél.

10—10

Vadászok figyelmébe.

A vadászati idény beálltával alkalmoszerűnek tartom a n. é. közönség tudomására juttatni, hogy teljesen berendezett főtéri üzletben mindenféle **ezéllövő és vadászfegyverek, pisztolyok, revolverek, vivőeszközök, lőpor, sörét, valamint kész töltények, vadász-tásták, fegyvertokok, botszékek** és egyéb vadászati felszerelések és **kellékek** a legjobb minőségben és jutányos áron szerezhetők be.

Ugyancsak nálam **valódi** tiszta asztali és erős hegyaljai, aszú, fehér és vörös **borok** literenkint 30 krtól 3 frtig, valamint pezsgőborok naponként elárusittatnak.

Rimaszombat, 1894. augusztus 1.

Tisztelettel

STECH KÁLMÁN.

Ugyanitt egy jó családbeli, 2—3 gymn. osztályt végzett ifju tanulóul felvétetik.

Vadászok figyelmébe.